

Hetvenharmadik fejezet - Az ifjúság igazi ideálja

Sokan, mivel félreértik az oktatás valódi természetét és célját, súlyos, sőt végzetes tévedésekre jutnak. Ilyen hibákat szoktak elkövetni, amikor elhanyagolják a szív feletti uralom és a helyes alapelvek kialakításának kérdéseit, mert az értelem kiművelése kerül erőfeszítéseik első helyére, vagy amikor az öröklétre vonatkozó érdekeket semmibeveszik rövidtávú előnyök kedvéért. {FE 541.1}

Helyes dolog, ha az ifjúság úgy érzi, hogy természetes adottságait a legmagasabb szintre kívánják kiművelni. Nem korlátoznánk az olyan fajta oktatást, amelynek Isten nem szab határt. Eredményeink azonban semmit sem fognak érni, ha nem Isten dicsőségét és az emberiség hasznát szolgálják. {FE 541.2}

Nagy szükség van keresztény iskolák alapítására és erőteljes késztetést érzek ennek szorgalmazására. Napjaink iskoláiban sok olyan dolgot tanítanak, amelyek inkább gátló körülménynek számítanak, mintsem áldásnak. Ahol Isten igéjét a nevelés alapjává tették, ott iskolákra van szükség. Sátán Isten nagy ellensége, és állandó célja, hogy eltávolítsa a lelkeket a mennyei Király iránti hűségüktől. Olyan nevelést kíván adni, hogy férfiak és nők inkább tévelygést és erkölcsi romlást munkáljanak, ahelyett hogy Isten szolgálatában használnák talentumaikat. Sikeresen eléri célját akkor, amikor az oktatásról alkotott nézeteik eltorzításával sikerül a szülőket és nevelőket a saját oldalára állítani, mivel a helytelen nevelés gyakran a hűtlenség útján indítja el a gondolkozást. {FE 541.3}

Napjaink sok iskolájában és főiskolájában gondosan és kimerítően magyarázzák azon következtetéseket, amelyekre tanult emberek jutottak el tudományos oknyozásaik eredményeként és közben kifejezetten olyan benyomást keltenek, mely szerint ha e tanult embereknek igazuk van, akkor a Bibliának nem lehet. A kétely tövisait áruhába öltöztetik, a tudomány és filozófia virágzása pedig elfedi. A kételkedés az emberi gondolkodásnak vonzó. Az ifjúság függetlenséget lát benne, amely megragadja és így megtéveszti a képzeletet. Sátán diadalittas, mert pontosan azt történik, ahogyan tervelte. Az ifjú szívekbe került kétely legkisebb magvetését is ápolja és rövidesen a hűtlenség bőséggel beérleli aratását. {FE 541.4}

Nem engedhetjük meg, hogy az ifjúság gondolatait ilyen kovász járja át, mivel rájuk támaszkodva kell előbbre vinni a jövő munkáját. Számukra valami többet kívánunk, mint a természettudományos műveltség megszerzésének lehetősége. A valódi műveltség tudománya az igazság, amit oly mélyre kell a szívbe vésni, hogy a mindenütt bőségesen fellelhető tévelygés ne tudja kitörölni. {FE 542.1}

Isten igéje kapjon helyet, és legyen első, minden oktatási rendszerben. Nevelő hatalmánál fogva nagyobb értéke van, mint minden kor összes filozófusa írásának. Oly sokféleképpen szól és témái is oly változatosak, hogy mindenki találhat benne érdekeset, tanulságosat, és olyat, amely lelkét megmészesíti. A kinyilatkoztatás fénye bevilágít a távoli múltba, olyan helyekre, ahol emberi feljegyzéseknek egyetlen sugarát sem találjuk. Találhatunk benne költészetet, amely kivívta a világ csodálatát és bámulatát. Tündöklő szépségével, magasztos és ünnepélyes fenségével, lelket megérintő pátozával az emberi elme legragyogóbb művei sem veszik fel a versenyt. Ésszerű összefüggéseket, szenvedélyes ékesszólást találhatunk benne. Leírja nemeslelkű emberek önzetlen tetteit, a magánélet erényeinek és a közélet szereplőinek tisztességét, az istenfélelem és tisztaság tanító leckéit hozza elénk. {FE 542.2}

Nincs élethelyzet, az emberi életnek oly szakasza, amelyre a Biblia ne adna értékes tanítást. Legyen bárkiről szó – uralkodó és alattvaló, gazda és szolga, vevő és eladó, kölcsönvevő és kölcsönadó, szülő és gyermek, tanár és diák – mind-mind felbecsülhetetlen értékű tanulságot találhat benne. {FE 542.3}

Isten igéje azonban, mindenekelőtt az üdvösség tervét tárja elénk: bemutatja, hogyan juthat a bűnös ember Istennel békeségre, lefekteti az igazság és kötelesség elveit, melyeknek életünket kell szabályozniuk és megtartásuk esetén Istentől jövő segítséget ígér. Túlmutat e gyorsan tovaszálló életen, fajunk rövid és zűrzavaros történelmén. Szemünk elé tárja az örök korszakok hatalmas távlatait, olyan korokat, amelyet bűn nem terhel, szomorúság nem homályosít el. Megtanítja, hogyan érhetjük el az áldottak örök hajlékát és a lelkünkre köti, hogy reményeinket abba az országba vessük és szívünket odakössük. {FE 542.4}

Idősek és fiatalok elé kell tárni a szolgálat igazi indítékait. Úgy kell a diákokat tanítani, hogy hasznos férfiakká

és nőkké váljanak. Meg kell tanulniuk, hogy képességeiket a legjobbra fordítsák. Egyformán kell terhelni a testi és szellemi képességeket. Ki kell alakítani a rend és fegyelem szokásait. A diákok elé kell tárni, milyen hatalmat és befolyást fejt ki a tiszta, igaz élet. Ez fog nekik segíteni a hasznos szolgálatra való felkészülésben. Isten kegyelme és Igéje tanulmányozása által napról-napra tisztábbak és erősebbek lesznek, egyre jobban felkészülteké válnak a rosszal szembeni erőfeszítésekre. {FE 543.1}

Az igazi nevelés azon eszmék bevésése, amelyekkel a szívbe és elmébe jut a Teremtő Istennek és Jézus Krisztusnak, a Megváltónak az ismerete. Az ilyen nevelés megújítja az elmét és átformálja a jellemet. Megerősíti és felvértezi az elmét a lelkek ellenségeinek megtévesztő hitetési ellen, és képessé tesz bennünket Isten szava megértésére. Felkészíti a tanultakat Krisztus munkatársaivá válni. {FE 543.2}

Ha ifjúságunk szert tesz erre az ismeretre, akkor képes lesz mindazon egyéb ismeretet is megszerezni, amely nélkülözhetetlennek számít, ha pedig nem, akkor a világ összes ismerete sem teszi őket az Úr gyermekeivé. Összegyűjthetik mindazon ismeretet, amit könyvek képesek nyújtani és mégis tudatlanok lesznek az igazság legfontosabb elveit illetően, amely az Isten által jóváhagyott jellemet adhatja nekik. {FE 543.3}

Akik a világ iskoláiban igyekeznek ismeretet szerezni, jusson eszükbe, hogy van egy másik iskola amely diákjainak igényli őket – és ez Krisztus iskolája. Olyan iskola ez, ahol a diákok soha nem hagyják abba a tanulást. Idősek és fiatalok is vannak köztük. Akik megszívlelik az isteni Tanító oktatását, folyamatosan egyre több és több bölcsességet nyernek, lelkük nemesebb lesz és felkészülnek arra a magasabb iskolába lépésre, ahol fejlődésük az örök életen át fog tartani. {FE 543.4}

A Végtelen Bölcsesség az élet nagy tanításait hozza elénk, amelyek a kötelesség és boldogság tanításai. Gyakran nehéz ezeket megtanulni, azonban ezek nélkül igazi fejlődés nem lehetséges. Erőfeszítést, könnyeket, még néha lelki gyötrelmeket is hozhatnak nekünk, de nem szabad megtorpannunk, sem belefáradnunk. A tiszta és szent angyalok társaságára ebben a világban, próbák és kísértések közepette kell megszereznünk alkalmasságunkat. Akiket annyira lekötnek a kevésbé fontos tanulmányok, hogy abbahagyják a Krisztus iskolájában való tanulást végtelen veszteségre számíthatnak. {FE 544.1}

Minden képességet, minden öröklött tulajdonságot, amivel a Teremtő az emberek gyermekeit ruházta fel, az Ő dicsőségére kell használni és ezeket használni a legtisztább, legnemesebb és legboldogabb feladat. Az életben a mennyei alapelvek kerüljenek a legelső helyre és az ismeret megszerzésében vagy az értelem kiművelésében megtett minden előbbre vivő lépés olyan legyen, amely az emberinek istenivé válását munkálja. {FE 544.2}

Akik gyermekeiket iskoláinkba íratják erős kísértésekkel fognak találkozni, mivel arra fognak vágyódni, hogy biztosítsák azt, amit a világ a legnélkülözhetetlenebb műveltségnek és ismeretnek tart. Azonban mi más alkotja ezt, ha nem az, amit abból a Könyvből lehet megszerezni, amit a minden igaz ismeret alapjának tartanak? Nagy hibát követnek el, akik a világi műveltség szerinti ismeretet tekintik a legnélkülözhetetlenebbnek. Ennek elfogadása olyan vélemények befolyása alá vonja őket, amely emberi és tévelygésre visz. {FE 544.3}

Akik olyan műveltségre törekednek, amelyet a világ annyira nagyra tart, fokozatosan távolabb és távolabb kerülnek az igazság elveitől, amíg kiművelt világi emberekké nem válnak. Mekkora árat fizetnek az ő műveltségükért! Úgy döntöttek, elfogadják azt, amit a világ ismeretnek nevez azon igazságok helyett, amelyet Isten emberekre bízott lelkészein, prófétáin és apostolain keresztül. {FE 544.4}

Apákra és anyákra hárul az a felelősség, hogy a rájuk bízott gyermekeket keresztény nevelésben részesítsék. Semmiképpen ne engedjék, hogy bármilyen munka vagy feladat annyira lekösse gondolataikat, idejüket és talentumaikat, hogy gyermekeiknek megengedjék az Istentől való elsodródást és elválást. Nem szabad hagyniuk, hogy gyermekeik, befolyásuk alól kiszabadulva hitetlenek kezébe kerüljenek. Tegyenek meg mindent, ami a hatalmukban áll, hogy gyermekeik ne szívják magukba a világ lelkületét. Neveljék őket arra, hogy Isten munkatársaivá váljanak. Isten emberi eszközeivé kell válniuk és ezzel önmagukat és a gyermekeket képessé teszik egy végtelen időkig tartó életre. {FE 545.1}

Komoly munkát kell gyermekeinkért végezni. Mielőtt a mindent elsöprő csapás eljön a föld lakosaira, az Úr felhívja az igazán izraelitákat , hogy szolgálják Őt. Gyűjtsétek őket saját otthonaitokba, szedjétek őket össze azokból az osztályokból, amelyekben Sátán hangja hallható, akik nem engedelmesek Isten parancsolatainak. Nevelési munkánk gyűjtsünk magunkhoz sokkal több gyermeket és fiatal és hadseregbe való misszionárius támad az Úr munkájának végzésére. {FE 545.2}

Oktatási intézményeinknek sokat kell tenniük, hogy kielégítsék a misszióterületekre küldendő képzett munkáslétszám igényt. Munkásokra van szükség világszerte. Isten igazságát el kell juttatni külföldre, hogy a sötétségben élőkre világosság támadjon. Kiművelt képességű emberek kellenek Isten műve minden területén. Isten azt tervezte, hogy iskoláink eszközül szolgáljanak munkásai nevelésére és képzésére, olyan munkások nevelésére, akiket nem szégyell szolgáinak vallani. Hívja ifjainkat, hogy menjenek iskoláinkba és mihamarabb készüljenek fel a szolgálatra. --Review and Herald, 1912 August 22 {FE 545.3}

{FE 546}